

**МИНИСТЕРСТВО
НА ТРАНСПОРТА,
ИНФОРМАЦИОННИТЕ
ТЕХНОЛОГИИ И СЪОБЩЕНИЯТА**

НАРЕДБА № 24

от 5 август 2011 г.

за изваждане или изтегляне на потънало имущество в териториалното море, вътрешните морски води и вътрешните водни пътища на Република България

Раздел I

Общи положения

Чл. 1. (1) С наредбата се определят условията и редът за изваждане или изтегляне на потънало имущество в териториалното море, вътрешните морски води и вътрешните водни пътища на Република България.

(2) Наредбата не се прилага за предмети, които са военни имущества.

Чл. 2. Изваждането или изтеглянето на потънало имущество се осъществява от:

1. собственика;
2. Изпълнителна агенция „Морска администрация“ в случаите по чл. 332 от Кодекса на търговското корабоплаване;
3. трети лица, сключили договор за изваждане или изтегляне на потъналото имущество с лицата по т. 1 или 2.

Раздел II

Докладване за потънало имущество

Чл. 3. (1) При произшествие с кораб, който се намира в териториалното море, вътрешните морски води и вътрешните водни пътища на Република България, когато това е довело до потъване на имущество, капитанът или операторът на кораба е длъжен незабавно да представи на директора на съответната териториална дирекция „Морска администрация“, в чийто район е местонахождението на потъналото имущество, доклад за произшествието, свързано с кораба.

(2) В доклада по ал. 1 се посочват името и седалището на собственика на потъналото имущество и към него се предоставя цялата необходима информация с цел определяне дали потъналото имущество представлява опасност за корабоплаването, включително и:

1. точното местонахождение на потъналото имущество;
2. размерът, видът и конструкцията на потъналото имущество;
3. характерът на щетите, нанесени на потъналото имущество, както и състоянието му;
4. видът и количеството на товара, особено наличието на опасни и вредни вещества;
5. количеството и видът на намиращите се на борда нефтопродукти, включително корабно гориво и смазочни масла.

Чл. 4. В случай на потъване на имущество собственикът изпраща незабавно съобщение до съответната териториална дирекция „Морска администрация“, в чийто район е местонахождението на потъналото имущество, като в съобщението се посочва информацията, съдържаща се в доклада по чл. 3, ал. 2.

Раздел III

Установяване на опасността

Чл. 5. (1) Когато установява дали дадено потънало имущество представлява опасност, директорът на съответната териториална дирекция „Морска администрация“, в чийто район е местонахождението на потъналото имущество, взема предвид:

1. точното местонахождение на потъналото имущество;
2. размера, вида и конструкцията на потъналото имущество;
3. дълбочината на водата в района на потъването;
4. приливно-отливните колебания и течения в района на потъването;
5. особено чувствителни морски райони, идентифицирани и определени в съответствие с насоките, приети от Организацията на обединените нации (ООН), или ясно определения район от изключителната икономическа зона, където са приети специални задължителни мерки съгласно чл. 211, ал. 6 от Конвенцията на ООН по морско право (ДВ, бр. 73 и 74 от 1996 г.);
6. близостта до корабни маршрути или установени морски пътища;
7. натовареността и честотата на трафика;
8. вида на трафика;
9. вида и количеството на товара и нефтопродуктите (корабно гориво, смазочни масла и др.), намиращи се в потъналото имущество, както и възможните щети, в случай че товарът или нефтопродуктите попаднат в морската среда;
10. уязвимостта на пристанищните съоръжения;
11. преобладаващите метеорологични и хидроложки условия;
12. подводната топография на зоната;
13. височината на потъналото имущество над или под повърхността на водата при минимален астрономически прилив;
14. вероятността от замърсяване на околната среда от отломки и от корозия;
15. акустичния и магнитния профил на потъналото имущество;
16. близостта до инсталации в крайбрежните води, тръбопроводи, телекомуникационни кабели и други подобни съоръжения;
17. други обстоятелства, които налагат изваждане на потъналото имущество.

(2) При установяване на опасността, свързана с потънало имущество във вътрешни-

те водни пътища на Република България, директорът на съответната териториална дирекция „Морска администрация“, в чийто район е местонахождението на потъналото имущество, отчита обстоятелствата по ал. 1, както и специфичното местоположение на потъналото имущество по фарватера или в акваторията на пристанище, или в непосредствена близост до тях.

Раздел IV

Обозначаване на потъналото имущество

Чл. 6. (1) В случай че директорът на съответната териториална дирекция „Морска администрация“, в чийто район е местонахождението на потъналото имущество, установи, че потъналото имущество представлява опасност, той уведомява:

1. Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“, когато имуществото се намира във вътрешните морски води, каналите и акваторията на пристанище, за обозначаването му;

2. Изпълнителна агенция „Поддържане и проучване на река Дунав“, когато имуществото се намира на плавателен път, за обозначаването му в съответствие с международно приетата система за разполагане на указателни буйове, използвана в района, в който се намира потъналото имущество;

3. Министерството на отбраната, когато имуществото се намира в териториалното море, за обозначаването му;

4. Басейнова дирекция за управление на водите в Черноморския район към Министерството на околната среда и водите.

(2) Изпълнителна агенция „Морска администрация“ изпраща информацията за обозначаването на потъналото имущество в Хидрографската служба на Военноморските сили за публикуване в „Известие до корабоплавателите“.

(3) Обозначаването на имуществото се извършва от структурите по ал. 1, т. 1 и 2, като разходите са за сметка на собственика.

Раздел V

Мерки за улесняване на изваждането или изтеглянето на потъналото имущество

Чл. 7. (1) Когато потъналото имущество представлява опасност, директорът на съответната териториална дирекция „Морска администрация“, в чийто район е местонахождението на потъналото имущество, определя срок, в който собственикът на потъналото имущество е длъжен да го извади или изтегли.

(2) В случай че собственикът на потъналото имущество е неизвестен, Изпълнителна агенция „Морска администрация“ еднократно публикува съобщение в „Държавен вестник“ относно потъналото имущество и срока, установен за изваждането или изтеглянето му.

Раздел VI

Ред за изваждане или изтегляне на потъналото имущество в териториалното море, вътрешните морски води и вътрешните водни пътища, което не съставлява опасност или препятствие за корабоплаването или заплахата за околната среда

Чл. 8. (1) Лице, което има намерение да извади или изтегли потъналото имущество, което не съставлява опасност или препятствие за корабоплаването или заплахата за околната среда, е длъжно да представи в съответната териториална дирекция „Морска администрация“, в чийто район е местонахождението на потъналото имущество, заявление с приложен към него план за изваждане или изтегляне на потъналото имущество.

(2) Заявлението за изваждане или изтегляне се подава до директора на съответната териториална дирекция „Морска администрация“, в чийто район е местонахождението на потъналото имущество, не по-късно от 15 дни преди планираната дата за започване на ваденето или тегленето на потъналото имущество.

(3) Планът по ал. 1 съдържа:

1. времеви период и атмосферните условия, при които ще се извършва изваждането или изтеглянето на потъналото имущество;

2. техническите характеристики на типа плавателни средства и съоръжения, които ще се използват;

3. минималния брой морски лица, които ще участват и обезпечават сигурността на действията по ваденето или тегленето на потъналото имущество;

4. документи, удостоверяващи правото на собственост върху потъналото имущество, или договор за изваждане или изтегляне на потъналото имущество, сключен със собственика му;

5. други изисквания с оглед обезпечаване на сигурността на корабоплаването.

(4) За осигуряване на безопасността и опазване на морската среда директорът на съответната териториална дирекция „Морска администрация“, в чийто район е местонахождението на потъналото имущество, може да назначи наблюдаващ инспектор от съответната дирекция „Морска администрация“, който да вземе участие при извършването на операцията по изваждане или изтегляне.

(5) Директорът на съответната териториална дирекция „Морска администрация“, в чийто район е местонахождението на потъналото имущество, изпраща заявлението по ал. 1 за становище до Военноморските сили на Република България, Гранична полиция, Центъра за подводна археология и Басейнова дирекция за управление на водите в Черноморския район към Министерството на околната среда и водите.

(6) В случаите на чл. 334 от Кодекса на търговското корабоплаване лицето, което има намерение да извади или изтегли потънало имущество, прилага към заявлението по ал. 1 и документ, удостоверяващ съгласието на областния управител по местонахождението на потъналото имущество за неговото изваждане или изтегляне.

Чл. 9. (1) При одобряване на плана по чл. 8, ал. 1 директорът на съответната териториална дирекция „Морска администрация“, в чийто район е местонахождението на потъналото имущество, може да издаде разпореждания, които са задължителни за лицето, подало заявление за изваждане или изтегляне на потъналото имущество.

(2) Директорът на съответната териториална дирекция „Морска администрация“, в чийто район е местонахождението на потъналото имущество, не одобрява плана по чл. 8, ал. 1, когато с него се застрашава безопасността на корабоплаването и опазването на морската среда или когато е получено отрицателно становище от структурите по чл. 8, ал. 5.

(3) След започване на изваждането, в случай че опасността стане особено сериозна, с писмено уведомление директорът на съответната териториална дирекция „Морска администрация“, в чийто район е местонахождението на потъналото имущество има право да издава задължителни разпореждания при извършване на операцията по изваждане или изтегляне на потънало имущество от съображения за безопасност и опазване на морската среда.

(4) Директорът на съответната териториална дирекция „Морска администрация“, в чийто район е местонахождението на потъналото имущество, уведомява Басейнова дирекция за управление на водите в Черноморския район към Министерството на околната среда и водите за издадените задължителни разпореждания по ал. 3.

Чл. 10. Когато в плана по чл. 8, ал. 1 се предвижда затваряне на фарватера или други ограничения на корабоплаването, директорът на съответната териториална дирекция „Морска администрация“, в чийто район е местонахождението на потъналото имущество, изпраща информацията до Хидрографската служба на Военноморските сили за публикуване в „Известие до корабоплавателите“.

Чл. 11. (1) Когато имуществото е потънало във вътрешните водни пътища на Република България, директорът на съответната териториална дирекция „Морска администрация“, в чийто район е местонахождението на потъналото имущество, съобщава незабавно на Изпълнителна агенция „Проучване и поддържане на река Дунав“, както и на най-близкия капитан на пристанище в Румъния.

(2) Когато потъналото имущество във вътрешните водни пътища съставлява опасност

или препятствие за корабоплаването или опасност за речната среда, Изпълнителна агенция „Морска администрация“ уведомява Секретариата на Дунавската комисия.

Допълнителна разпоредба

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. „Изваждане или изтегляне“ е всяка форма на предотвратяване, намаляване или премахване на опасността, породена от потънало имущество.

2. „Опасност“ е всяко едно от обстоятелствата или заплахите:

а) които застрашават или възпрепятстват корабоплаването;

б) за които има основания да се предположи, че ще породят сериозни вредни последствия за морската среда или щети за крайбрежната ивица или за съответните интереси на една или повече държави.

3. „Оператор на кораба“ е собственикът на кораба или друга организация или лице, например управителят, или беърбоут чартърът, което е поело отговорност за опериране на кораба от собственика на кораба и при поемането на тази отговорност се е съгласило да поеме всички задължения и отговорности, залегнали в Международния кодекс за управление на безопасността, както е изменен.

4. „Потънало имущество, съставляващо опасност за корабоплаването“ е всяко потънало имущество, намиращо се в близост до фарватера или подходите към акваторията на пристанище.

5. „Потънало имущество, представляващо препятствие за корабоплаването“ е всяко потънало имущество, което се намира на фарватера, в акваторията на пристанище и подходите към него, когато намалява гарантираните дълбочини. Като препятствие за корабоплаването се счита и потънало имущество, което не е трайно установено на дъното, а може да се носи в произволен дрейф.

6. „Собственик“ е лицето или лицата, регистрирани като собственик на кораба, а при липса на регистрация – лицето или лицата, чиято собственост е корабът към момента на морското произшествие. В случай че корабът е собственост на държава и се оперира от дружество, което е регистрирано в същата държава като оператор на кораба, „собственик“ е дружеството.

Заключителни разпоредби

§ 2. Наредбата се издава на основание чл. 329 от Кодекса на търговското корабоплаване.

§ 3. Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията издава указания по прилагането на наредбата.

Министър: **Ив. Московски**